

Az idő tárnái

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 26. szám, 2019. június 28.

a drótkerítésnél az őrségparancsnok újra nyújtotta a kezét. Nikosz odacsúsztatta az újabb borítékot. A messzeségben megint lövés dördült. Átléptek a nyíláson. A két fiú hordággal várakozott a parton. Ráfektették Nikosz társát. A segélyszolgálatos a motoros orrában várt. Elhelyezték a hordágyat a kabinban. Felberregett a motor. Nikosz tapintotta a társa pulzusát. A segélyszolgálatos fájdalomcsillapítót hozott

együtt végeztük a régészeti szakot, mondta Nikosz, együtt dolgoztunk Palmirában a főregész mellett, láttuk a kivégzését, én vonszoltam őt ki a lábára dőlt oszlop alól, amit terroristák felrobbantottak... mikor menekültünk, egész úton azt mondta, vissza kellene mennie megkeresni a szüleit

előkészítettem az iratokat a számára, mondta a segélyszolgálatos, a fényképeket és a látottakról szóló beszámolójukat csatoljuk a jelentésünkhöz

a tekinteteket fényképeztem, mondta Nikosz... üres szemgödrök

Z. felfedezte az egyik képen magát. Simogatta a lábánál kuporodó kisfiút. A képen a fiúcska arca olyan volt, mint egy öregemberé